

Євочко І. Б.,
студентка факультету іноземних мов
ТНПУ
імені В. Гнатюка,
науковий керівник: кандидат педагогічних
наук, доцент Рокіцька Н.В.
ira.ewo20@gmail.com

ВИКОРИСТАННЯ ПІСЕННОГО МАТЕРІАЛУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ШКОЛІ

У сучасному світі здобуття навичок іншомовної комунікації стало обов'язковим компонентом освіти, адже знання іноземної мови є невід'ємною частиною соціального розвитку. Основною складовою ефективного вивчення іноземної мови в школі є використання різноманітних методів та засобів, які наближають учня до реальних умов спілкування, знайомлять із різноманітними лінгвістичними засобами та допомагають розвивати мовленнєві вміння.

У зв'язку з цим все більшої популярності набуває комунікативний, або так званий міжкультурний підхід, який базується на інтегруванні автентичних іншомовних матеріалів у навчальний процес.

Значний вклад у дослідження проблеми, пов'язаної з особливостями використання пісенного матеріалу у вивченні іноземної мови, внесли такі вітчизняні та зарубіжні вчені: Бім І. Л., Гебель С. Ф., Кудравець О. В., Реймер Р. В., Рокіцька Н. В., Шалпо І. Л. та інші.

Останнім часом в методиці навчання іноземного спілкування значна увага приділяється проблемі автентичності як засобу здобуття навичок іншомовної комунікації. Однак, кожен лінгвіст трактує це поняття по-своєму, внаслідок чого не існує єдиного визначення і класифікації. А також деякі науковці ставлять під сумнів ефективність автентичних матеріалів, зокрема пісень, у процесі вивчення іноземної мови через складність їх змісту.

Мета даного дослідження – описати роль та основні функції пісенного матеріалу на уроці іноземної мови, довести дієвість даного методу навчання, визначити переваги інтегрування пісень у процес формування навичок іншомовного мовлення, виділити основні їх етапи та критерії відбору, розглянути на конкретних прикладах організацію роботи з піснями під час вивчення іноземних мов.

У педагогіці існує таке поняття як «автентичне навчання». Воно стало популярним методичним підходом, який дає змогу учням досліджувати, обговорювати та свідомо будувати нові погляди в контексті проблем сучасного світу [3, с. 60].

Спеціалісти визначають серед інших такі основні причини використання автентичних матеріалів (далі – АМ) на уроках:

- за допомогою АМ учні долучаються до спілкування з носіями мови;

- АМ відповідають запитам учнів, позитивно впливають на мотивацію;
- підвищується ефективність навчання;
- знайомство учнів з лінгвокультурними аспектами мови, яка

вивчається.

Інакше кажучи, вони допомагають подолати бар'єр між мовою, яку вивчають у школі, та тією, якою володіють носії.

Використання сучасних автентичних пісень при вивченні іноземної мови є дуже ефективною методикою. На думку деяких вчених, музика є дієвим засобом для викладання мов, за допомогою якого учень розвиває вміння та навички іноземного спілкування.

Г. Блелло і К. Хельвіг описують основоположні функції, що об'єднують музику та іноземні мови:

- фізіологічна (сприяє запам'ятовуванню);
- психогігієнічна (сприяє розслабленню, розвантаженню);
- емоційна (викликає почуття);
- соціально-психологічна (підсилює динаміку в групі);
- когнітивна (сприяє розумовим процесам);
- функція несвідомого вчення (складні мовні структури заучуються на несвідомому рівні);
- комунікативна (сприяє спілкуванню). Пісня як засіб навчання іноземної мови [1, с. 152].

Пісні є чудовим способом достатньо міцного засвоєння лексики і розширення словникового запасу учнів. Вони стимулюють відчуття мови, сприяють кращому засвоєнню граматичних конструкцій, допомагають вдосконалити навички вимови та розвивають музичний слух, артикуляцію, правила наголосу та особливості ритму. Автентичні пісні виховують естетичне сприйняття учнів. Важливо, що музика на уроках створює сприятливу психологічну атмосферу та знижує емоційне навантаження. При цьому відбувається активізація мовної діяльності та підтримується інтерес до вивчення іноземної мови. Пісні також сприяють розвитку монологічного та діалогічного мовлення [2].

Робота з текстом пісень складається з трьох етапів: передтекстового, текстового та післятекстового. Передтекстовий етап мінімізує можливі труднощі, визначає тему. Текстовий – включає прослуховування пісні, роботу з лексичним матеріалом, переклад, фонетичну обробку та правильну вимову. Післятекстовий – закріплює нові слова і граматичні явища, розвиває мовні навички [2].

Таким чином, музика і спів надають неоціненну допомогу у формуванні навичок іншомовної комунікативної компетенції, адже використання автентичних пісень на уроці стимулює розвиток основних видів мовленнєвої діяльності, позитивно впливаючи на процес навчання.

Література

1. Коцур В.П. Матеріали XXXIX Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та

перспективи розвитку»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2018. – Вип. 39. – 287 с.

2. Рокіцька Н., Вирста Н. Музика як засіб формування міжкультурної компетенції на заняттях з іноземної мови // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції: м. Львів, 12-13 травня 2017 р. – Львів: ГО «Наукова філологічна організація «Логос», 2017. – С. 58-61.

3. Шульгіна О. М. Автентичність як одна з методичних умов формування іншомовної комунікативної компетенції / О. М. Шульгіна // Мова і культура. 2013. № 2. – М., 2013. – С. 59-63.

4. Kind U., Broschek E. Deutschvergnügen. DeutschlernenmitRapund Liedern- Langenscheidt, Berlin, München, Wien, NewYork, 2004. –95 S.

УДК 338.31

Жизномірська О. Я.

кандидат психологічних наук,
доцент кафедри педагогіки і психології
та інклюзивної освіти ТОКІППО
o.ya.oksana@ukr.net

ПРОФЕСІЙНЕ ЗРОСТАННЯ ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА: МОТИВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Актуальність теми дослідження зумовлено освітніми змінами та інноваціями, що впроваджуються Концепцією «Нова українська школа». Нові запити, виклики, особистісні прагнення, можливості педагога та дитини спонукають до нового світосприйняття, «нелінійного» мислення, різнопланового прийняття конструктивних рішень, креативного та критичного бачення тощо. Переконані, що особистість педагога повинна постійно перебувати в пошуку освітніх змін, нових інноваційних технологій, технік, методик, прийомів, засобів, які варто використовувати у своїй професійній роботі задля досягнення позитивних результатів.

Якісне надання освітніх послуг педагогами залежить не лише від професійних (знання, вміння, навички, досвід), але й від особистісних компетенцій (наполегливості, цілеспрямованості, умотивованості, ініціативності, завзятості, впевненості, гнучкості та ін.). Важливою складовою у самосвідомості фахівця педагогічної сфери є мотивація, яка по-різному трактується педагогами та психологами. Так, у педагогічному контексті, мотивація – це система мотивів або стимулів, яка спонукає людину до конкретних форм діяльності або поведінки [2, с. 217]. Водночас у психологічному контексті мотивація – це сукупність стійких мотивів, спонукань, що визначають зміст, спрямованість і характер діяльності людини, її поведінку [6, с. 383].

Питання мотивації досліджували такі вчені, як В. Сухомлинський, Я. Коменський, К. Ушинський, І. Бех, К. Левін, Д. Мак-Клеланд, О. Бандура, С. Рубінштейн, Є. Іллін, В. Назаренко та ін.

Аналізуючи наукові дослідження та вивчаючи практичні запити учителів,